

اثرات تزریق زیرجلدی پروژسترون در میش ها، به عنوان پروتکل همزمانسازی فحلی: یک مطالعه اولیه

بهنام ولی زاده، مسعود رجبیون، محمد عزیززاده، بابک خرمیان طوسی*

گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران.

چکیده

هدف از مطالعه حاضر ارزیابی اثرات کوتاه مدت تزریق زیرجلدی پروژسترون بر میزان همزمانسازی فحلی گوسفندان نژاد بلوچی می باشد. تمامی میش ها یک دوز پروستاگلندین (۱۵ میلی گرم) دریافت کردند و بصورت اتفاقی به دو گروه تقسیم شدند. در گروه اول، پروژسترون همراه با پروپیلن گلیکول بصورت زیرجلدی دوبار به فاصله ۳ روز دریافت کردند. در گروه کنترل یک اسفنج واژینال برای مدت ۶ روز قرار داده شد. در روز ۶ تمامی گوسفندان ۴۰۰ واحد هورمون eCG دریافت کردند. ۴۸ ساعت پس از تزریق eCG دو قوچ به گله وارد شد. نمونه خون بصورت روزانه از روز صفر تا ۱۳ جهت اندازه گیری پروژسترون گرفته شد. اولتراسونوگرافی تخمدانها هر ۳ روز انجام گرفت. میزان فحلی بر اساس کاهش پروژسترون به پایین ترین میزان به ترتیب در گروه پروژسترون و کنترل ۸۸/۹ و ۱۰۰ درصد بود ($p > 0.05$). براساس کاهش پروژسترون به زیر ۰/۵ نانوگرم در هر میلی لیتر میانگین زمان فحلی برای گروه پروژسترون و کنترل به ترتیب ۸ و ۸/۵ روز بود ($p > 0.05$). اختلاف معنی داری در سائز بزرگترین فولیکول و تعداد فولیکول های بزرگتر از ۲ میلی متر در تخمدانها بین دو گروه مشاهده نشد. مطالعات بیشتر و انجام تغییرات برای بدست آوردن میزان باروری و Prolificacy بالاتر مورد نیاز است.

واژگان کلیدی

همزمانی فحلی، میش، پروژسترون، پروتکل کوتاه مدت

* نویسنده مسئول: بابک خرمیان طوسی

khoramian@um.ac.ir